

عنوان مقاله:

نشانه های طبیعی و فرهنگی (انسان ساخت) و هویت بخشی در منظر شهر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد مهدی زبرجدیان - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

منظر به عنوان مکانی برای همزیستی در کنار هم و طبیعت ، به عنوان یک کنش تعاملی فرهنگ و طبیعت تعریف می شود. جایی که لایه های زمان و فرهنگ قابل رویت می شود. منظر محیط و فضای فیزیکی زندگی انسان است . از طریق منظر شهری است که ابعاد فیزیکی کالبدی شهر بروز می کند. معماری ترکیبی از اجزاست که هرکدام پیام ویژه ای را منتقل می کند و انتقال معنا از عناصر و نشانه های معمارانه هم برای کاربری معین و هم برای لذت از معماری نکته اساسی و قابل توجه در منظر طبیعی و فرهنگی شهری است . نمادها و نشانه ها در منظر شهر می توانند شاخصه ای فرهنگی و هویت بخش در میان ارزشهای اجتماعی به شمار آیند. بنابراین عناصر کالبدی بنا ابزارهایی برای انتقال کدهای فرهنگی هستند. در این نوشتار ابتدا تحلیلی بر منظر شهری ، طبیعت و فرهنگ پرداخته و تعاریفی از نشانه شناسی و نشانه های شهری ارائه می گردد. پس از آن ضرورت و پیوند میان نشانه (semion) و دلالت معنایی و کدهای فرهنگی متاثر از آن را با نشانه های شهری (landmark) به عنوان نقاط شاخص و عطف شهری که در منظر شهری موثر می باشند واکاوی می شود. در واقع حضور نشانه ها با تاویل ها و دلالت های معنایی و کدهای و پیامهای فرهنگی و قابل خوانش در محیط می تواند نقش موثر در هویت بخشی و خوانش فرهنگی منظر شهری باشد. بر این اساس منظر شهری از طریق نشانه ها می تواند مشخص کند که ارزشهای فرهنگی و زیست محیطی چقدر در جامعه مورد احترام و تقدیس هستند.

کلمات کلیدی:

منظر، نشانه ، نماد، فرهنگ ، هویت ، شهرسازی .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613031>

